

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/67/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717208243
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:8717208243.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci žalobcov: X. Z. C., C. H. XXX, Q., X. D. N., N. XX, N., X. B. C., C. N. XXX, N., všetci zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Námestie sv. Egídia 93, Poprad, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 49.500,- EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi v 3. rade titulom nemajetkovej ujmy 8.500,- EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu v 3. rade zamietá.

Súd žalobu žalobkýň v 1. a v 2. rade z a m i e t a.

Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok vo výške 321,- EUR do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 31.7.2017 sa žalobcovia v 1. - 3. rade domáhali od žalovaného zaplatenia nemajetkovej ujmy každý vo výške 16.500,- EUR s 5% úrokom z omeškania odo dňa podania žaloby, spolu vo výške 49.500,- EUR s príslušenstvom.

2. Podanú žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že dňa 7.12.2014 v čase okolo 13,40 hod. došlo na štátnej ceste III. Triedy č. 2766 v obci Včelince okr. Rimavská Sobota k dopravnej nehode, ktorú zavinil T. Z., vodič motorového vozidla zn. Fiat Scudo, G.: Q. XXXBX, povinne zmluvne poistený u žalovaného. Pri dopravnej nehode zahynul Ladislav Bodolló, nar. 29.8.1938, otec žalobcu v 3. rade a brat žalobkýň v 1. a 2. rade. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/202/2016 zo dňa 1.3.2017 bol T. Z. uznaný vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona v súvislosti s § 138 písm. h) trestného zákona. Smrť otca a brata žalobcov ťažko zasiahla, pretože bola nečakaná, bezdôvodná a tragická. Tragické vyhasnutie života zanechalo v rodine žalobcov prázdne miesto, ktoré nie je možné zaplniť. Jeho smrť vážne zasiahla do súkromia všetkých žalobcov, hlboko zranila celú rodinu, ktorá sa s touto smutnou udalosťou už nikdy celkom nevyriadala. Nárok žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch voči žalovanému zakladá európska právny úprava poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako aj judikatúra Európskeho súdneho dvora. Rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013 súd rozhodol, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového

vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode. Rovnako Súdny dvor Európskej únie rozhodol aj rozsudkom sp.zn. C- 277/12 zo dňa 24.10.2013 (N. M. proti B. B.) keď uviedol, že: "... ak vnútroštátne právo umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy, náhrada tejto ujmy musí byť krytá povinným poistením motorového vozidla ...". Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. III. ÚS 646/2015 - 30 uviedol, že v súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013 (D.) je zjavné, že vnútroštátne právo SR prostredníctvom konkrétnych ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 11 a § 13) umožňuje blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravných nehodách priznať náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá má byť krytá z povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V SR povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje zákon č. 381/2001 Z.z. Pokiaľ podľa súdnej praxe usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnu zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv, musí byť táto zodpovednosť predmetom poistného krytia. Každý zo žalobcov si voči žalovanému uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 16.500,- EUR, spolu 49.500,- EUR. Žalobcovia uviedli, že pri stanovení výšky nemajetkovej ujmy poukazujú na úpravu úrazového poistenia pri pracovných úrazoch, pretože ak dôjde pri dopravnej nehode k usmrteniu zamestnanca zakladá § 94 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení pozostalým nárok na odškodnenie.

3. Žalobcovia na preukázanie svojich tvrdení navrhli v písomne podanej žalobe tieto dôkazy: výsluch žalobcov, rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/202/2016 zo dňa 1.3.2017, rodné listy žalobcov v 1. a 3. rade, úmrtný list F. C., informáciu o poisťiteľovi vozidla, prehlásenie žalobcov o ich životnej situácii, rozsudky Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013 a sp.zn. C- 277/12 zo dňa 24.10.2013.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 30.8.2017 namietal nedostatok svojej pasívnej legitímácie pre toto konanie nakoľko nie je nositeľom povinnosti ktorej splnenia sa žalobcovia podanou žalobou domáhajú a nárok žalobcov označil za nedôvodný a nepreukázaný a v celom rozsahu ho rozporoval. Žiadal žalobu zamietnuť. Namietal aj výšku upletenej náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú označil za neadekvátnu, neprimerane vysokú a neopodstatnenú, berúc do úvahy aj ekonomickú realitu v čase rozhodovania ako aj judikatúru v obdobných veciach. Zastával názor, že pri výške nemajetkovej ujmy možno analogicky použiť zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý v § 17 ods. 3 výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení, pričom výška náhrady nemajetkovej ujmy nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 215/2006 Z.z., podľa ktorého ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume 50 - násobku minimálnej mzdy, s tým, že ak právo na odškodnenie majú viacerí poškodení, rozdelí sa uvedená suma medzi nich rovnakým dielom. Poukázal na českú právnu úpravu ktorá stanovuje za škodu usmrtením jednorazové odškodnenie pre pozostalú manželku a deti vo výške 240.000,- Kč. Za nedôvodný označil aj uplatnený úrok z omeškania z dôvodu absencie zákonných predpokladov pre jeho priznanie pretože povinnosť plniť vzniká až na základe súdneho rozhodnutia., ktoré je v tomto smere konštitutívne.

5. Žalovaný na svoju obranu navrhol tieto dôkazy: hlásenie poisťnej udalosti, oznámenie žalovaného zo dňa 30.3.2017.

6. Žalobcovia v 1. - 3. rade v replike doručenej súdu dňa 6.3.2018 zotrvali na podanej žalobe v celom rozsahu, nakoľko mali za to, že ich nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch voči žalovanému zakladá európska právna úprava poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla ako aj judikatúra Európskeho súdneho dvora. Boli toho názoru, že pojem škoda použitý v zákone č. 381/2001 Z.z. treba vykladať extenzívne, že tento pojem zahŕňa aj náhradu nemajetkovej ujmy z titulu občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do osobnostných práv pozostalých, spočívajúci v zásahu do práva na súkromný a rodinný život spôsobený usmrtením blízkej osoby pri prevádzke motorových vozidiel. Poukázali na viacero rozsudkov krajských súdov v obdobných veciach: rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 5Co/182/2013 zo dňa 24.09.2014, rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 20Co/183/2014 zo dňa 26.05.2015, rozsudok Krajského súdu Nitra sp.zn. 8Co/470/2014, rozsudok

Krajského súdu Prešov sp.zn.: 6Co/387/2015, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn.: 6Co/810/2014. Žalobcovia mali za to, že s použitím eurokonformného výkladu pojmov "náhrada škody, škoda na zdraví" v ustanoveniach zákona z povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s prihliadnutím k samotnému účelu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, sa v rámci náhrady škody odškodňuje aj nemajetková ujma spôsobená pozostalým po obeti dopravnej nehody, za ktorú možno priznať náhradu peňažnou formou podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákoníka, ktorú v širšom ponímaní treba považovať za škodu na zdraví podľa § 4 ods.2 písm. a) zákona z povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Vo vzťahu k výške uplatnenej nemajetkovej ujmy uviedol, že je potrebné prihliadnuť na to, že smrť otca a brata je pre jeho pozostalých mimoriadnym zásahom do ich osobnostných práv a v tej súvislosti je potrebné zohľadniť ako sa žalobcovia so smrťou nebohého F. C. vyrovnali a aké dôsledky spôsobilo násilné pretrhnutie väzieb vo vnútri rodiny. Je preukázané, že T. Z. porušil dopravné predpisy, v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode, pri ktorej zahynul otec a brat žalobcov, čím došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcov v 1. - 3. rade na súkromný a rodinný život, pri predmetnej dopravnej nehode zahynul najbližší príbuzný žalobcov a jeho úmrtie bolo, je a bude pre nich nepochybne traumatizujúce, žalobcovia v jednom okamihu stratili otca a brata, s ktorým tvorili harmonickú rodinu a v dôsledku násilného úmrtia došlo k nezvratnému ukončeniu tohto spolužitia. V dôsledku nečakanej smrti otca a brata žalobcovia prežívajú pocity smútku, ktoré nikdy úplne nezmiznú, nakoľko stratili možnosť viesť s ním ďalší súkromný život, čím sú natrvalo a nezvratne ochudobnení o sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov. Uviedli, že problematiku určenia výšky nemajetkovej ujmy riešili už pri podávaní predmetnej žaloby a dospeli k názoru, že jediným ustanovením domáceho právneho poriadku upravujúceho veľmi podobný inštitút je jednorazové odškodnenie pozostalých pri smrteľnom pracovnom úraze poručeného podľa zákona o sociálnom poistení, podľa jeho § 94 ods. 2 suma jednorazového odškodnenia manžela alebo manželky je 730-násobok denného vymeriavacieho základu, najviac 46.485,40 EUR a podľa ods. 3 suma jednorazového odškodnenia na každé nezaopatrené dieťa je polovica sumy jednorazového odškodnenia manžela alebo manželky poškodeného. Úhrn súm jednorazového odškodnenia nezaopatrených detí nesmie presiahnuť 46.485,40 EUR. Toto jednorazové odškodnenie je nezávislá dávka pre pozostalých, ktoré vyjadruje len stratu blízkej osoby. Osobitnou dávkou je ešte pozostalostná renta, pre osoby, ktoré poručený vyživoval. Boli toho názoru, že nie je dôvod rozlišovať medzi stratou blízkej osoby spôsobenej pracovným úrazom alebo dopravnou nehodou.

7. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 21.5.2018 zotrval na svojej obrane o nedostatku svojej pasívnej legitímácie a vo vzťahu k výške náhrady nemajetkovej ujmy uviedol, že relevantné pre jej určenie v peniazoch podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú aj okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, ktoré v tomto prípade boli skúmané v trestnom konaní. Navrhol pripojenie trestného spisu a výsluch T. Z. na otázku miery jeho zavinenia a jeho postoj k neoprávnenému zásahu (ľútosť, ospravedlnenie) a tiež na jeho pomery. Poukázal na to, že pri úvahe ohľadom výšky priznanej náhrady okrem intenzity vzťahu so zomrelým je potrebné prihliadať aj na vek zomrelého a pozostalých, otázku hmotnej závislosti pozostalého na usmrtenej osobe, poskytnutie inej satisfakcie, postoj pôvodcu zásahu, dopad udalosti do duševnej sféry, jeho pomery, mieru zavinenia, mieru spoluzavinenia usmrtenej osoby, s tým že v danom prípade mali žalobcovia k zomrelému odlišný príbuzenský vzťah a nie je zrejmé intenzita ich vzťahu so zomrelým a dôsledky úmrtia na život žalobcov. Žaloba je v tomto smere paušalizovaná, nediferencuje intenzitu vzťahov ani prežívanie smrti príbuzného a napriek tomu že žalobcovia v 1. - 3. rade mali so zomrelým odlišný príbuzenský vzťah požadujú zhodnú sumu náhrady. Trval na zamietnutí žaloby.

8. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalobcov, rodnými listami žalobcov v 1. a 3. rade, úmrtným list F. C., informáciou o poisťiteľovi vozidla G.: Q. XXXBX, spomienkami žalobcov v 1. a 2. rade, hlásením škodovej udalosti zo dňa 8.12.2015, hlásením poškodeného zo dňa 27.3.2017, oznámením žalovaného zo dňa 30.3.2017, pripojeným spisom Okresného súdu Rimavská sobota sp.zn. 3T/202/2016 a zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z úmrtného listu matričného úradu Rimavská Sobota, zväzok 31, ročník 2015, strana 70, por.č.594 zo dňa 29.12.2015 súd zistil, že F. C. H.. XX.X.XXXX M. XX.XX.XXXX T..

10. Z rodného listu žalobcu v 3. rade nar. 6.3.1968 súd zistil, že jeho rodičmi boli E. C. Q.. C. H.. XX.X.XXXX, Q.B. B. F. C. H.. XX.X.XXXX, N., E. Q. C. F. C. B. B. C. Q.. E..

11. Z rodného listu žalobkyne v 1. rade nar. 19.5.1942 súd zistil, že jej rodičmi boli F. C. B. B. E..

12. Z rodného listu žalobkyne v 2. rade nar. 8.8.1945 súd zistil, že jej rodičmi boli F. C. B. B. E..

13. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská sobota sp.zn. 3T/202/2016 súd zistil, že F. C. H.. XX.X.XXXX M. XX.XX.XXXX zomrel na následky zranení, ktoré utrpel pri dopravnej nehode dňa 7.12.2015 asi o 13,40 hod. keď ako do cyklistu do neho do neho narazil prednou časťou vozidla T. Z., H.. XX.X.XXXX, vedúci dodávkové motorové vozidlo zn. U. K. G.: Q. XXX C., po štátnej ceste III/2766 v obci Včelince, okres Rimavská Sobota, smerom na mesto Tornaľa štátnu cestu I/67 rýchlosťou vyššou ako bola povolená v intervale od 56 km/h do 65 km/h na mokrej zjazdnej vozovke.

14. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/202/2016 súd zistil, že T. Z., H.. XX.XX.XXXX, bol rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/202/2016 zo dňa 1.3.2017, právoplatným v spojení s rozsudkom KS Banská Bystrica 4To/83/17 zo dňa 13.9.2017 ohľadom škody dňa 13.9.2017, uznaný za vinného z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona v súvislosti s ustanovením §138 písm. h) Tr. zákona a bol odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona § 36 písm.j), písm. l) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, s podmieneným odkladom, bola mu určená skúšobná doba na 3 roky s probačným dohľadom na 1 rok, uložená povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 3 roky a poškodená strana - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Panónska cesta 2, Bratislava, bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

15. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/202/2016 súd zistil, že KS v Banskej Bystrici rozsudkom sp.zn. 4To 83/2017 zo dňa 13.9.2017 právoplatným ohľadom trestu dňa 13.9.2017, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 202/2006 z 1.3.2017 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám odsúdil T. Z. podľa §149 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j). 1) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov s podmieneným odkladom, bola mu určená skúšobná doba na 3 roky s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej v trvaní 1 roka, uložená povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 2 roky.Výrok o náhrade škody nebol týmto rozhodnutím dotknutý.

16. Z informácie o poistiteľovi motorového vozidla zn. Fiat Scodo G.: Q. XXX C. Slovenskej kancelárie poistiteľov súd zistil, že motorové vozidlo zn. Fiat Scodo G.: Q. XXX C. bolo zmluvne poistené zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného na základe poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX .

17. Z hlásenia škodovej udalosti zo dňa 8.12.2015 súd zistil, že dňa 8.12.2015 T. Z. Žalovanému oznámila škodovú udalosť z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX- povinné zmluvné poistenie, že manžel zrazil cyklistu, v obci Včelince, okres Rimavská Sobota, bol to starší pán, nepočul, nevládal už chodiť na nohy, bola tam aj polícia aj sanitka. Uviedla meno poškodeného F. C. a ako nárok škodu na zdravie a majetku.

18. Z hlásenia poškodeného zo dňa 27.3.2017 súd zistil, že žalobca v 3. rade dňa 27.3.2017 žalovanému oznámil škodovú udalosť z poistnej zmluvy č. 8019053664 vzniknutú úmrtím cyklistu F. C. pri škodovej udalosti zo dňa 7.12.2015 spôsobnej T. Z..

19. Z oznámenia žalovaného zo dňa 30.3.2017 súd zistil, že žalovaný dňa 30.3.2017 oznámil TAAK Odškodňovacia spoločnosť s.r.o., že uplatnené nároky na náhradu škody smrteľného zranenia F. C. S. H. M. X.XX.XXXX, Včelince, poisteného T. Z. G.: Q., nie je možné vysporiadať nakoľko vo veci nebolo právoplatne rozhodnuté o zavinení. V prípade, že dôvod pre ktorý nemohol poskytnúť poistné plnenie pominie, bude sa s nárokmi jeho klienta zaoberať.

20. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/202/2016, z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/202/2016 zo dňa 1.3.2017, právoplatného v spojení s rozsudkom KS Banská Bystrica 4To/83/17 zo dňa 13.9.2017 ohľadom škody dňa 13.9.2017, súd zistil, že T. Z. na

hlavnom pojednávani uviedol, že priznáva svoju vinu a ľutuje spáchanie skutku, poškodeným prejavil úprimnú sústrasť.

21. Žalobkyňa v 1. rade, sestra nebohého F. C., vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom uviedla, že o smrti svojho brata sa dozvedela z telefonátu žalobkyne v 2. rade, z jeho smrti bola veľmi prekvapená, nechcela tomu uveriť, aj keď mala na neho ťažké srdce, nakoľko on dostal od rodičov majetok, a sestry nevyrovnal. Uviedla, že s bratom mala dobrý vzťah, domov chodila zriedka, je po porážke, slabšie počuje a tak tam nemohla toľko chodiť, brat jej chýba. K životu svojho nebohého brata v období cca 5 rokov pred jeho smrťou uviedla, že bol na dôchodku, ale ako presne žil, uviesť nevedela. Uviedla, že jej nebohý brat žil po smrti manželky asi 5 rokov sám, syn sa odsťahoval, mal zdravotné problémy, bolela ho noha, chodil na obvazy k lekárovi, o onkologickom ochorení svojho brata nevedela, vedela že mal operovanú prostatu. So žalobcom v 3. rade sa od smrti svojho brata nestretáva, so žalobkyňou v 2. rade sa stretáva asi raz za pol roka. Za najbližšie osoby vo svojom živote označila dcéru a vnučku, s ktorými spoločne býva.

22. V spomienkach na detské časy zo dňa 25.3.2017 žalobkyňa v 1. rade uviedla, že po smrti svojho brata sa jej zdravotný stav zhoršil, má problémy so srdcom, s vysokým tlakom, nevoľnosťou, odvetdy chodí na pravidelné kontroly k lekárovi. V týchto spomienkach tiež uviedla, že brat jej veľmi chýba, býval v jej rodnej obci - vo Včelinciach, bol vdovec, žil sám, stretávali sa 1 krát mesačne, nakoľko jej zdravotný stav jej nedovoľoval, aby za ním cestovala častejšie.

23. Žalobkyňa v 2. rade, sestra nebohého F. C., vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom uviedla, že o tragickej smrti brata sa dozvedela vtedy keď bol zrazený autom, práve išla so svojim manželom do Tornale, počuli húkačku sanitného vozidla, prišli pred obchod, obzrela sa a videla, že tam niekto leží na zemi, povedala manželovi "pozri sa, to je Laci, môj brat." Niekto vystúpil zo sanitky opýtal sa, či je tu niekto z blízkych zranenej osoby a pýtal sa, či poškodený užíva nejaké lieky, nakoľko veľmi krvácal a ona povedala, že užíva lieky, pretože chodil k nej každý deň. Pýtali sa príbuzných, tak telefonicky vyrozumela syna. Jej reakcia na správu o bratovej smrti bola veľmi zlá, keď zbadala jeho bicykel a ňom jeho tašku, spoznala jeho veci, lebo na tom bicykli a tou taškou k nej chodieval. Uviedla, že s bratom mali veľmi dobrý vzťah, pomáhali si navzájom, bývali v jednej obci, brat k nej chodil každý deň, že tu brat nie je, jej je veľmi ľúto, chýba jej, zvykla mu pripravovať rôzne jedlá, chodievala k nemu keď ju o niečo požiadal, chodila mu aj žehliť, asi 6 rokov bol vdovec, žil sám, jeho syn sa odsťahoval, veľmi nerád sa nudil, stále si našiel nejakú prácu. Uviedla, že pred dopravnou nehodou mal brat zdravotné ťažkosti, mal problémy so srdcom a mal aj vysoký krvný tlak, prasknuté cievy na nohách a vedela, že mu chodili nejaké sestričky preväzovať ranu, tiež bol onkologickým pacientom, mal operovanú prostatu a aj po operácii užíval lieky, bol z toho vyliečený, aj keď chodil ešte na kontroly. So žalobcom v 3. rade sa v poslednom čase už nekontaktuje, i keď mali dobrý vzťah v určitom zlomu došlo potom, ako sa žalobca v 3. rade dozvedel, že aj oni sa domáhajú náhrady nemajetkovej ujmy. So žalobkyňou v 1. rade sa stretáva asi 3 krát za rok. Za najbližšie osoby vo svojom živote označila manžela, syna a dcéru.

24. V spomienkach na detské časy zo dňa 12.12.2016 žalobkyňa v 2. rade uviedla, že po smrti svojho brata sa jej zdravotný stav zhoršil, má problémy so srdcom, s vysokým tlakom, nevoľnosťou, viackrát bola hospitalizovaná pretože jej tlak veľmi skáče. V týchto spomienkach tiež uviedla, že brat mal postarané o pravidelnú stravu, pretože jeho syn je vyučený kuchár, ale keď na niečo dostal výnimočne chuť, tak mu to s radosťou uvarila a odniesla, alebo ho pozvala k nim.

25. Žalobca v 3. rade, syn nebohého F. C., vo svojej výpovedi uviedol, že s nebohým F. C. býval v spoločnej domácnosti, v 3 - izbovom rodinnom dome vo N. XXX, po smrti svojej matky a od svojho rozvodu cca 12 rokov, staral sa o neho, riešil všetky jeho veci, bol jeho jediným synom, je bezdetný, Uviedol, že jeho otec bol pred smrťou zdravý, užíval lieky na tlak, ktorý mal vysoký, mal kožné problémy na nohe, diagnózu uviesť nevedel, chodieval s tým k lekárovi do Košíc a týždeň bol z toho dôvodu hospitalizovaný, asi pred 10 rokmi mal problém onkologické ochorenie prostaty, ktoré bolo vyliečené, pravidelne - 1 krát ročne chodil na kontrolu do Rimavskej Soboty. V čase dopravnej nehody mal otec 77 rokov, šoféroval, k lekárovi sa vedel odvieť aj sám, ak musel ísť do veľkého mesta napr. do Košíc, chodieval s ním. Uviedol, že nebohý otec mal dve sestry, žalobkyne v 1. a v 2. Rade, ale tie s ním už asi 40 rokov nebývali. Žalobkyňa v 2. rade býva v rovnakej dedine ako býval on s otcom, mali pravidelný kontakt navštevovali sa 1 až 2 krát do týždňa. Žalobkyňa v 1. rade býva v Rožňave s ňou sa otec stretával cca 1x ročne, je slabá a stará i keď prišla k otcovi na pohreb odpadla a pohrebu sa ani nezúčastnila. Uviedol, že je vyučený kuchár, otcovi zabezpečoval obed, v obci Král

mal vývarovňu, zabezpečoval rozvoz obedov po okolí a v rámci toho denne rozvážal obed aj otcovi do miesta jeho bydliska. Po predmetnej dopravnej nehode mu telefonovali, dorazil na miesto nehody, videl otca po nehode, bolo to veľmi nepríjemné, po dopravnej nehode až do svojej smrti bol v kóme v nemocnici v Rimavskej Sobote a on za ním denne dochádzal čo je spolu 60 km (30 tam a 30 naspäť). Na Štedrý deň otec zomrel. Od jeho smrti uplynuli už 4 roky, ale stále ho jeho smrť bolí. Bežný deň s otcom popísal tak, že denne chodieval do práce na 6,00 hod., otec v tom čase ešte spal a z práce sa vracal o 15,00 - 16,00 hod., potom spolu trávili čas v záhrade, cez víkendy chodievali na výlety napr. do Rožňavy za rodinou, pár krát boli v Košiciach, čas trávili ako syn s otcom na dedine, otec pozerával TV, počúval rádio, chodil do kostola, spoločne pracovali v záhrade, nemali dôvod na hádky, mali dobrý vzťah. Finančne fungoval tak, že otec uhradil všetky výdavky spojené s bývaním a ešte finančne pomáhal aj jemu, poberal starobný dôchodok cca 500,- EUR mesačne nepil, nefajčil. On mal vlastný príjem cca 500,- až 600,- EUR mesačne, pracuje ako živnostník a otcovi denne zadarmo zabezpečoval obedy. Za najbližšieho človeka vo svojom živote označil nebohého otca.

26. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, a aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby bolo dané primerané zadost' učinenie.

Podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost' učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods.3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

27. Ustanovenie § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje postihnutej fyzickej osobe domáhať sa ochrany proti subjektu zásahu, a to najmä, aby sa upustilo od neoprávneného zásahu do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky zásahu a aby jej bolo dané primerané zadost' učinenie, ktoré nemá charakter peňažnej náhrady, t.j. nejde o majetkové plnenie, ale je výlučne prostriedkom morálneho, imateriálneho pôsobenia. Svojou povahou nejde o prostriedok represívny alebo reparačný, ale o špeciálny prostriedok ochrany osobnosti so satisfakčnou povahou, ktorá sa bezprostredne nepremiata do majetkovej sféry postihnutej fyzickej osoby, a preto ju nemožno vyjadriť a vyčíslieť v peniazoch. V prípade, ak by už toto zadost' učinenie nebolo postačujúce, umožňuje ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka konajúcemu súdu priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch; ktorá náhrada má satisfakčnú funkciu a jej účelom je vyvážiť a zmierniť vzniknutú nemajetkovú ujmu peňažnou formou; pričom výška takejto peňažnej náhrady závisí od voľnej úvahy súdu (ktorá však nemôže byť svojvoľnou). Tzn., že súd podľa svojej úvahy určí, aké zadost' učinenie v peniazoch (po splnení zákonom predpokladaných podmienok) považuje za primerané vzniknutej ujme (§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka), pričom musí prihliadať na 2 hľadiská, a to závažnosť spôsobenej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo.

28. V predmetnom konaní sa žalobcovia, ako sestry a syn, domáhali od žalovaného zaplataenia nemajetkovej ujmy z titulu ochrany osobnosti za smrť F. C.Ó. K.. H.. XX.X.XXXX, na následky dopravnej nehody zo dňa 7.12.20144, ktorú zavinil protiprávnym konaním T. Z., B. N. Z. N. T. U. K., G.: Q., ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného.

29. Súd na základe vykonaného dokazovania, pripojeným spisom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/202/2016, mal za preukázané, že dňa 7.12.2015 asi o 13,40 hod. došlo k dopravnej nehode keď T. Z., H.. XX.X.XXXX, vedúci dodávkové motorové vozidlo zn. Fiat Scodo G.: Q. XXX C., po štátnej ceste III/2766 v obci Včelince, okres Rimavská Sobota, smerom na mesto Tornaľa štátnu cestu I/67 rýchlosťou vyššou ako bola povolená v intervale od 56 km/h do 65 km/h na mokrej zjazdnej vozovke prednou časťou narazil do cyklistu F. C.B. H.. XX.X.XXXX, ktorý na následky zranení dňa 24.12.2015 zomrel. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/202/2016 zo dňa 1.3.2017, právoplatným v spojení s rozsudkom KS Banská Bystrica 4To/83/17 zo dňa 13.9.2017, mal súd za preukázané, že T. Z., H.. XX.X.XXXX bol týmto rozsudkom uznaný za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona v súvislosti s ustanovením § 138 písm. h) Tr. zákona a bol odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zákona § 36 písm.j), písm. l) Tr. zákona § 38 ods. 2, ods. 3 Tr.zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, s podmieneným odkladom, bola mu určená skúšobná doba na 3 roky s probačným dohľadom na 1 rok, uložená povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 2 roky a poškodená strana - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Panónska cesta 2, Bratislava, bola s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Uvedené v konaní sporné nebolo. Nesporné v konaní bolo aj to, že motorové vozidlo zn. zn. Fiat Scodo G.: Q. XXX C., E. T. Z., pri predmetnej dopravnej nehode viedol, bolo v čase dopravnej nehody, povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. V konaní bolo nesporné aj to, že žalobca v 3. rade je synom zomrelého F. C. a žalobkyne v 1. - 2. rade sú sestry zomrelého F. C.. V konaní bolo sporné či je daný nárok na poskytnutie nemajetkovej ujmy v peniazoch, či nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka je možné subsumovať k § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., t.j. pasívna legitímácia žalovaného a výška nemajetkovej ujmy.

30.Súd pri posudzovaní sporných otázok danosti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka a jeho subsumovania k § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., t.j. pasívnej legitímácie žalovaného, vychádzal z doterajšej súdnej praxe - napr. rozhodnutia NS SR sp.zn. 6MCdo 1/2016 z 31.7.2017, sp.zn. 6Cdo 143/2017, sp.zn. 6Cdo 206/2017, sp.zn. 8Cdo 6/2018, ktorými bol prekonaný právny názor uvedený v rozhodnutiach NS SR sp.zn. 4Cdo 168/2009, 4Cdo 139/2011, 3Cdo /2012, na ktoré poukazoval žalovaný a z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013 vo N. D. proti S. B. D.. Predmetom konania Súdneho dvora Európskej únie sp.zn. C- 22/12 zo dňa 24.10.2013 bol návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúceho sa výkladu čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166/EHS a čl. 1 ods. 1 Smernice Rady 90/232/EHS a vyplýva z neho, že členské štáty sú v zásade oprávnené upraviť si v rámci svojich režimov zodpovednosti za škodu, najmä jednotlivé škody spôsobené motorovými vozidlami, ktoré sa musia uhradiť, rozsah ich náhrady ako aj osoby, ktoré majú nárok na túto náhradu. Členské štáty musia pri výkone svojich právomocí v tejto oblasti dodržiavať právo Európskej únie a ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré upravujú náhradu škody pri nehodách spôsobených prevádzkou motorových vozidiel, nemôžu odňať smerniciam ich potrebný účinok. Vzhľadom na uvedené sú členské štáty povinné zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel, ktorá sa uplatňuje podľa vnútroštátneho práva, bola krytá poistením v súlade s ustanoveniami jednotlivých smerníc. Keďže rôzne jazykové verzie dotknutých smerníc používajú pojem "ujma na zdraví", ako aj pojem "osobná ujma"; ktoré pojmy dopĺňajú pojem "škoda na majetku"; je potrebné uplatniť tzv. extenzívny výklad uvedených pojmov, na základe ktorého patrí medzi škody; ktoré sa musia nahradiť v súlade s dotknutými smernicami; i nemajetková ujma. Členské štáty teda majú zaručiť, aby náhrada škody podľa ich vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu z dôvodu nemajetkovej ujmy; ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré boli obeťami dopravnej nehody; bola krytá poistením v určitých minimálnych sumách. Z uvedeného vyplýva, že povinné zmluvné poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. Tento záver nemôže spochybníť ani skutočnosť, že úprava týkajúca sa ochrany osobnosti je nezávislá od úpravy tzv. všeobecnej zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka). Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že ust. § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. zahŕňa i nemajetkovú ujmu podľa §13 Občianskeho zákonníka a keďže v konaní bolo nesporné, že motorové vozidlo vinníka dopravnej nehody, pri ktorej zahynul otec a brat žalobcov, bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, je žalovaný v spore o náhradu nemajetkovej ujmy pasívne legitímovaný.

31. Vzhľadom na špecifickosť predmetného neoprávneného zásahu do práva na súkromie žalobcov je evidentné, že neexistuje žiadna primeraná forma zadosťučinenia podľa ustanovenia §13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá by odstránila následky tohto zásahu a preto prichádza do úvahy v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Príbuzenský vzťah žalobcov však podľa názoru súdu ale automaticky nezakladá právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd v konaní pri rozhodovaní o nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pousadzoval intenzitu vzťahu žalobcov so zomrelým F. C., B. K. F. C. zasiahla do osobnostných práv žalobcov, vek žalobcov i vek zomrelého F. C. a otázku hmotnej závislosti žalobcov na zomrelom F. C. .

32. Žalobkyne v 1. a 2. rade sú sestry zomrelého F. C. a žalobca v 3. rade je jeho synom. Všetci žalobcovia si v konaní uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v rovnakej výške, každý vo výške 16.500,- EUR, nediferencovane, akoby ich prežívanie smrti F. C. a intenzita vzťahov boli úplne zhodné, čo podľa názoru súdu nie je správne. Výšku uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobcovia odvodzovali zo zákonnej úpravy úrazového poistenia pri pracovných úrazoch (§94 zákona č. 461/2003 Z.z.), čo tiež podľa názoru súdu nie je správne. Zomrelý F. C. mal v čase smrti 76 rokov, žalobkyňa v 1. rade 72 rokov, žalobkyňa v 2. rade 69 rokov a žalobca v 3. rade 46 rokov.

33. Súd na základe vykonaného dokazovania, vylúchom žalobkyne v 1. rade mal za preukázané, že žalobkyňa v 1. rade, sestra nebohého F. C., mala síce s bratom dobrý vzťah, ale k jeho životu v období cca 5 rokov pred jeho smrťou sa vyjadriť nevedela, stretávali sa zriedka, mala na neho ťažké srdce, nakoľko on dostal od rodičov majetok, a sestry nevyrovnal. Žalobkyňa v 1. rade žiadnu ujmu, ktorá jej smrťou brata vznikla neuviedla, za najbližšie osoby vo svojom živote označila dcéru a vnučku, s ktorými spoločne býva. V spomienkach na detské časy zo dňa 25.3.2017 uviedla, že po smrti svojho brata sa jej zdravotný stav zhoršil, má problémy so srdcom, s vysokým tlakom, nevoľnosťou, odvtedy chodí na pravidelné kontroly k lekárovi, ale na preukázanie týchto tvrdení nenavrhol žiadne dôkazy. K stretávaniu s nebohým bratom v rozpore so svojou výpoveďou pred dožiadaným súdom uviedla, že sa stretávali 1 krát mesačne, že častejšie stretávanie nedovoľoval jej zdravotný stav. Na základe uvedeného sa súd stotožnil s námietkou žalovaného, že žalobkyňa v 1. rade vznik nemajetkovej ujmy v konaní nepreukázala. Súd preto nárok žalobkyne v 1. rade na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

34. Súd na základe vykonaného dokazovania, vylúchom žalobkyne v 2. rade mal za preukázané, že žalobkyňa v 2. rade, sestra nebohého F. C. s ním žila v rovnakej obci, mali veľmi dobrý vzťah, pomáhali si navzájom, brat k nej chodil každý deň, pred dopravnou nehodou mal brat zdravotné ťažkosti, mal problémy so srdcom, mal vysoký krvný tlak, prasknuté cievy na nohách, bol vyliečeným onkologickým pacientom, ale neuviedla žiadnu ujmu, ktorá jej smrťou brata vznikla. Za najbližšie osoby vo svojom živote označila manžela, syna a dcéru. V spomienkach na detské časy zo dňa 12.12.2016 žalobkyňa v 2. rade síce uviedla, že po smrti svojho brata sa jej zdravotný stav zhoršil, má problémy so srdcom, s vysokým tlakom, nevoľnosťou, viackrát bola hospitalizovaná pretože jej tlak veľmi skáče, ale na preukázanie týchto tvrdení nenavrhol žiadne dôkazy a keďže žalovaný vznik nemajetkovej ujmy v konaní namietal, dospel súd k záveru, že žalobkyňa v 2. rade vznik nemajetkovej ujmy v konaní nepreukázala a aj jej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

35. Súd na základe vykonaného dokazovania, vylúchom žalobcu v 3. rade mal za preukázané, že žalobca v 3. rade, syn nebohého F. C., býval po smrti svojej matky a od svojho rozvodu cca 12 rokov, so svojim otcom, ktorý bol starobným dôchodcom v spoločnej domácnosti, v 3 - izbovom rodinnom dome vo Včelinciach 169, staral sa o neho, riešil všetky jeho veci, denne mu zabezpečoval obedy, trávil spolu čas v záhrade, cez víkendy chodievali na výlety, otec mu aj finančne pomáhal, bol jeho jediným synom, on sám je bezdetný, so svojimi sestrami, žalobkyňami v 1. a v 2. rade otec nebýval už 40 rokov, so žalobkyňou v 1. rade sa stretával cca 1 krát ročne a so žalobkyňou v 2. rade, ktorá býva v rovnakej obci, sa stretával 1 - 2 krát do týždňa. Otec mu zomrel na Štedrý deň a i keď od jeho smrti uplynuli už 4 roky, stále ho jeho smrť bolí, označil ho za svojho najbližšieho človeka. Podľa názoru súdu smrť rodiča, bez ohľadu na vek je potrebné považovať za jeden z najzávažnejších zásahov do súkromia fyzickej osoby. Súd pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy žalobcu v 3. rade vychádzal z vlastnej úvahy, prihliadol aj na rozhodovaciu praxu súdov v Slovenskej republike (napr. rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 7C/276/2011 zo dňa 31.5.2012 v spojení s rozsudkom KS Žilina sp.zn. 5Co 315/2012 za smrť matky pre synov v čase smrti študentov vysokej školy každému po 10.000,- EUR, rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 8C/41/2012 zo dňa 15. 4. 2013 v spojení s rozsudkom KS Nitra sp.zn. 5Co 182/2013

za smrť matky pre maloleté deti pre každé po 10.000,- EUR, rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 14 C 76/2014 zo dňa 7.12.2016 spojený s rozsudkom KS Bratislava sp.zn. 16Co/154/2018 za smrť 69 ročného starého otca 8.000,- EUR) pričom sa snažil o to, aby výška nemajetkovej ujmy bola v súlade s požiadavkou spravodlivosti a bola primeraná. Súd prihliadol aj na porovnateľnú prax v štátoch Európskej únie, podľa ktorej najvyššie odškodné bolo priznané v Rakúsku na základe rozsudku OGH zo dňa 30.10.2003 sp.zn. 2Ob 186/03, kedy išlo o nárok pozostaleho manžela, ktorý pri dopravnej nehode zavinenej vodičom nákladného motorového vozidla idúceho v protismere stratil manželku a 3 maloleté deti a súd mu priznal náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 65.000,- EUR titulom jeho ťažkej a trvalej psychickej traumy. Podľa modelu románskeho práva (Belgicko, Francúzsko) je nárok na nemajetkovú ujmu upravený paušálnymi sumami, v Belgickej právnej úprave je to v prípade rodiča žijúceho v spoločnej domácnosti s usmrteným dieťaťom vo výške 7.500,- EUR a rodiča žijúci mimo spoločnej domácnosti 3.750,- EUR. V danom prípade žalobca v 3. rade pri predmetnej dopravnej nehode prišiel o svojho najbližšieho človeka, posledného z rodičov, s ktorým žil v spoločnej domácnosti, staral sa o neho, navzájom si pomáhali, v čase kedy mal 46 rokov a jeho otec 76 rokov. Smrťou otca žalobca v 3. rade boli dotknuté jeho práva na rodinný život a súkromie, žalobca stratil možnosť viesť rodinný a súkromný život so svojim otcom, ide o nenávratnú ujmu, ktorú spôsobil vinník dopravnej nehody - vodič T. Z. s motorovým vozidlom, ktoré bolo povinne poistené zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Súd si pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy vychádzal zo zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených úmyselnými trestnými činmi, ktorý v § 6 určuje celkovú sumu odškodnenia ako 50 - násobok minimálnej mzdy. Tá v čase keď došlo k usmrteniu otca žalobcu v 3. rade predstavovala 352,- EUR, to znamená, že 50- násobok činí 17.600,- EUR pre všetkých žalobcov. Súd žalobcovi v 3. rade z tejto výšky priznal nemajetkovú ujmu vo výške 8.500,- EUR, ktorú považoval za primeranú a spravodlivú vzhľadom k veku žalobcu v 3.rade, veku a zdravotnému stavu jeho zomrelého otca F. C., keď žalobca v 3. rade nepreukázal, že by smrť jeho otca zanechala na ňom následky fatálneho charakteru, spočívajúce napríklad v závažnom a neodstrániteľnom zhoršení jeho zdravotného stavu, v preukázateľne negatívnej duševnej traume a podobne. Vo zvyšku istiny súd nárok žalobcu v 3. rade na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol, ako zjavne nedôvodný a nadhodnotený.

36. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedka T. Z. pretože žalovaný na pojednávaní dňa 16.10.2019 uviedol, že na jeho výsluchu netrvá.

37. Pokiaľ sa týka uplatneného nároku na úrok z omeškania vo výške 5% ročne od podania žaloby, súd tento nárok zamietol, ako nedôvodný pretože podľa § 517 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania patrí dlžníkovi zo záväzkového vzťahu, ale povinnosť uhradiť nemajetkovú ujmu vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, ktoré má konštitutívny charakter a omeškanie žalovaného vznikne až nesplnením súdom uloženou povinnosťou v určenej lehote poskytnúť plnenie. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok NS SR sp.zn. 1 Co 15/97 zo dňa 24.6.1998, uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR, zošit 3, pod por.č. 45/2000, ktorým NS SR už tento názor judikoval.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspech vo veci vo vzťahu každého žalobcu k žalovanému, keďže išlo o samostatné nároky žalobcov. Žalobkyne v 1. a 2. rade v konaní úspešné neboli, úspešnému žalovanému tak vo vzťahu k žalobe žalobkyň v 1. a 2. rade vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ale keďže žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Žalobca v 3. rade bol v konaní úspešný len čiastočne (z uplatneného nároku 16.500,- EUR mu súd priznal 8.500,- EUR, čo predstavuje absolútny úspech 3%, pri úspechu žalobcu v 3. rade v rozsahu 51,5% a úspechu žalovaného v rozsahu 48,5%), súd preto o jeho trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán náhradu rov konania nepriznal.

39. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch v znení noviel. Pretože žalobcovia boli v konaní od zaplatenia súdneho poplatku oslobodení zo zákona (§ 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 71/1992 Zb.) a súd ich žalobe čiastočne vyhovel, prešla povinnosť zaplatiť súdny poplatok na neúspešného žalovaného. Súdny poplatok podľa položky 7b písm. b) sadzovníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. činí 321,- EUR (66,- + 255,-).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods.1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len odvolacími dôvodmi uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.